

когато тие дошле въ Венеция и когато латинските архиепископи ги нарѣкле еретици, то тие имъ отговориле така: „Горе вамъ книжникамъ, взившимъ ключъ разумѣнія: сами не вхидите и желающихъ войти не пускаете.“

Но много-трудниятъ животъ на Кирила разстроилъ здравіето му. Отдалеченните и чѣстите пжтешествия, постоянните усилия и многосложната умственна работа убиле неговите сили и той заболѣлъ. Множество легенди, които сж са появили на западъ, ни разказватъ, че Кирилъ е привялъ монашенски чинъ предъ смъртта си и че неговото пострижение са е случило въ Римъ. Ние мислиме, че и това свѣдѣние е съобщено съ цѣль. Нѣкои легенди говорятъ, че на 26. Януария (869 г.) Кирилъ постѣпиль въ нѣкакавъ си манастиръ, въ който желалъ да си почине отъ многото трудове. Ние мислиме, че именно това произшествие е дало поводъ на нѣкои негови житописци да заключатъ, че той е билъ ржкоположенъ отъ римското духовенство. Сжщите житиета ни увѣряватъ, че предъ смъртта си Кирилъ е молилъ своятъ братъ убѣдително и горѣщо да не оставя славянските племена и да имъ бжде полезенъ до послѣдните минути на животътъ си. Той са скончалъ на 14. Февруария 869 г. Въ това време той билъ на 42 години.

VIII.

Желанието на Методия е било да пренесе тѣлото на брата си въ Македония и да го закопае между гробовете на неговите дѣди и прадѣди. Папата са не сжгласилъ. — „Азъ ща да го помѣста въ оная гробница, която сжмъ приготвилъ за себѣ си,“ казалъ той. — „Ако не желаете да испжлните